

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

31. marts 2017

Integrationskontor
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2016 - 13240
Akt-id 151286

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget har den 8. november 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 132 (alm. del) efter ønske fra Holger K. Nielsen (SF), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Sofie Carsten Nielsen (RV) til udlændinge-, integrations- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 132:

”Kan ministeren bekræfte, at regeringen ikke undersøgte nyere praksis fra EU-Domstolen, inden lovforslag L 2, 2014-15 (2. samling) om indførelse af integrationsydelsen blev fremsat?”

Svar:

I bemærkningerne til L 2, 2014-15 (2. samling) og L 111, 2015-16 er der redegjort nærmere for EU-retten betydning for kravet om lovligt ophold her i riget i sammenlagt mindst 7 år inden for de seneste 8 år som betingelse for uddannelses- eller kontanthjælp. Der henvises til pkt. 2.1.2 og pkt. 7 i de almindelige bemærkninger og til de specielle bemærkninger til § 11, stk. 4, og § 22, stk. 6, i L 2, 2014-15 (2. samling) og til pkt. 3.1.2 og pkt. 9 i de almindelige bemærkninger i L 111, 2015-16.

Det er således i bemærkningerne anført, at opholdskravet ikke gælder for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til uddannelses- eller kontanthjælp. Dette følger direkte af § 11, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik. De nærmere betingelser for, hvornår EU/EØS-borgere efter EU-retten er berettigede til hjælpen, er endvidere beskrevet i bemærkningerne. I forhold til danske statsborgere er det i bemærkningerne til L 2 således anført, at opholdskravet f.eks. ikke finder anvendelse for danske statsborgere, som efter ophold i et andet EU/EØS-land vender tilbage til Danmark som arbejdstagere. I forlængelse heraf er der henvist til en principafgørelse fra Ankestyrelsen fra 2006, hvorefter ”opholdstid i et andet EU-land kunne sidestilles med opholdstid her i riget, hvis ansøgeren har haft arbejde i Danmark efter ankomsten til Danmark.

Hvis dette ikke var tilfældet, var den pågældende alene berettiget til den dagældende starthjælp. Det samme vil gælde den foreslåede integrationsydelse". Af de specielle bemærkninger fremgår det, at "det samme må antages at gælde den foreslåede integrationsydelse".

Betydningen af EU-Domstolens dom fra 2013 i de forenede sager C-523/11 og C.585/11, Prinz og Seeberger, blev ikke inddraget eller drøftet i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslagene vedrørende integrationsydelsen.

Prinz- og Seeberger-dommen omhandlede et bopælskrav i de tyske uddannelsesstøtteregler i en sag, hvor to tyske statsborgere med mangeårige udlandsophold var nægtet tysk uddannelsesstøtte til studier i et andet land. Som det fremgår af besvarelsen af 21. oktober 2016 af udvalgets spørgsmål nr. 928 (alm. del), foreligger der ikke praksis fra EU-Domstolen, der konkret tager stilling til tilfælde, hvor EU-borgere vender tilbage til deres medlemsstat som ikke-økonomisk aktive og anmoder om understøttelse. På baggrund af den nævnte dom må det imidlertid antages, at det også i sager, som vedrører tildelingen af kontanthjælp, må bero på en konkret vurdering, om EU-retten fører til, at danske statsborgere, som efter ophold i et andet EU/EØS-land vender tilbage til Danmark som ikke-økonomisk aktive, er berettigede til uddannelses- eller kontanthjælp som følge af deres samlede tilknytning til Danmark.

Det havde på den baggrund været relevant at redegøre for betydningen af EU-Domstolens dom i de forenede sager C-523/11 og C-585/11, Prinz og Seeberger i bemærkningerne til L 2, 2014-15 (2. samling) og L 111, 2015-16. Der henvises til besvarelsen af 21. oktober 2016 af spørgsmål nr. 928 (alm. del) fra Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalg.

Inger Støjberg

/

Henrik Thomassen